

грабнува глистѣтъ и ѣх изада. Подвѣрлихъ и и другъ едина глестѣ, къмъ която ся обнесе съ сѣщѣтъ вѣжливостъ.

Но по-любопыно е какъ жабата открыва ловѣтъ си. Сѣщо каго кучето, което дѣбне да ся впусне връзъ птичето, тура ся да дѣбне едина глестѣ или и двѣ (ако тѣзи гадинки ся намѣрватъ въ сгодно положеніе) и ся сгѣбя т. е навеща прѣднѣтъ чѣстъ на тѣлото си, сѣщо като кучето кога подуши ловѣ. Слѣдъ малко отпочиваніе впуска ся връзъ глестѣтъ или какъвъ да е червей и гледа да го налапа въ уста. Много пѣтъ не може да сполучи и за туй започенва пакъ изново упражненіята си, като остава всякога да ся помине малко врѣме испомежду, и си играе всякога както котката съ мышкѣтъ.

Най послѣ жабата сполуча да налапа глестѣтъ; и ако е голѣмка, разумѣва ся че неможе да ѣх налапа отведнѣжъ. И тѣй онази чѣстъ на бѣдното животно която остава изъ вѣнъ устата на губителя прѣвива ся отсамъ оттатѣкъ и скача като отчаянно, както е природно. Но юначурата жаба съ едно чудно сръжкы, употребява преднѣтъ чѣсти на тѣлото си да тласка и да натиква глестѣтъ въ устата си кога съ единѣтъ си кракъ кога съ другѣтъ, додѣто погълне този непокорвѣтъ си ловѣ.

Единъ профессоръ на име Белли, слѣдъ разны опыты които направиль увѣрява, че жебытъ могатъ да ся опытомятъ до толкозъ щото да познаватъ и онѣзи които ги хранѣтъ.

Истинното е че жебытъ сѣ за голѣмо добро въ градинѣтъ и садовѣтъ, защото истрѣбватъ множество гѣсеницы, които поврѣждатъ разнытъ сѣянїя и зелїя.

Много сѣ чудны пакъ и прѣобразованїата на жабѣтъ. Излупеното отъ яйцето на жабѣтъ исчадіе ся казва *соминка* и сѣстои само отъ главъ и отъ опашкѣ. Но когато започнѣтъ да ся развиватъ членовѣтъ му, израстватъ му двѣ малкы крачка и тогазъ главата и опашката ся виждатъ като да ся отдѣлятъ отъ тѣлото. Слѣдъ малко ся подаватъ кѣлѣкѣтъ и растѣтъ, появяватъ ся и устата пѣлы съ зѣбы: послѣ ся прѣдставѣтъ прѣднѣтъ крака или